

Andrej Pinter, 1975–2006

Sredi septembra nas je pretresla tragična vest, da je preminil komunikolog in družboslovec doc. dr. Andrej Pinter. Že v svojih študentskih letih na Fakulteti za družbene vede je bil legenda tako med študenti kot med profesorji. V drugem letniku je na primer napisal seminarsko nalogo z naslovom *Televizija je najprej v televiziji, šele potem v gledalcih: poskus teorije (televizijske) komunikacije*, ki je obsegala kar 294 strani. Za to seminarsko nalogo je dobil tudi fakultetno študentsko Prešernovo nagrado, kar je posebnost, saj to nagrado študentje običajno dobijo za diplomska dela. Za diplomu je kasneje dobil še univerzitetno Prešernovo nagrado za študentsko raziskovalno delo. Leta 2003 je pri prof. dr. Slavku Splichalu doktoriral z disertacijo *Javna sfera kot mnenjski prostor: odsevi klasičnih idej v sodobnih teorijah*. Že leta 1999 je izšel njegov prevod znamenite knjige ameriškega filozofa Johna Deweyja *Javnost in njeni problemi*, na katerega je bil posebno ponosen. Leta 2005 je izšla njegova znanstvena monografija *Sodobne teorije javne sfere*. Veliko je objavljajl v uglednih znanstvenih revijah – v domačih: v *Časopisu za kritiko znanosti*, *Teoriji in praksi*, *Družboslovnih razpravah*, *Javnosti*, in v tujih: v *Journal of Communication Inquiry; Knowledge, Technology and Policy*; *International Journal of Public Opinion Research* in drugih. V septembrski številki *Journal of Communication*, ki je osrednja komunikološka revija, je objavljen članek Galine Sinekopove z Eastern Washington University na temo sodobnih teorij javnosti, ki na več vidnih mestih citira delo Andreja Pinterja – Andrej bi bil na to ponosen, žal pa je revija prispela dva tedna prepozno.

Na Univerzi v Ljubljani je bil izvoljen za docenta, sodeloval je v raziskavah Pedagoškega inštituta, v zadnjih dveh letih pa je bil zaposlen v Znanstveno-raziskovalnem središču pri Univerzi na Primorskem. Kot predsednik Slovenskega komunikološkega društva je uspešno organiziral mednarodno konferenco podiplomskih študentov komunikologije, uredil in izdal zbornik razprav v angleščini ter organiziral interdisciplinarni simpozij ob obletnici rojstva ameriškega političnega filozofa Johna Rawlsa.

Bil je človek širokih intelektualnih obzorij – ukvarjal se je s filozofijo, družboslovjem in komunikologijo. Med njemu najbolj priljubljenimi temami so bili kritični racionalizem Karla Poppra, semiotika Charlesa Sandersa Peircea, kritična teorija javnosti Jürgna Habermasa ter pragmatizem in teorija javnosti Johna Deweyja. Kljub svojim izletom v filozofijo pa je bil Andrej vselej najprej in predvsem komunikolog – to je bila njegova temeljna identiteta in izhodišče vsega njegovega razmišljanja. Slovenska komunikologija je z njegovim odhodom doživela nenadomestljivo izgubo – izgubila je prodornega raziskovalca, kreativnega iskalca novih teoretskih pogledov in plodnega pisca, skratka človeka, ki je utelešal odličnost znanstvene komunikologije.

Andrej Škerlep